

Tóth Imre

A nagy lemondás

Álmomban a Templomhegyen álltam, ahol
az antikrisztus éppen bemutatta kormányát,
mindenkivel kezét fogott, mélyen a szemünkbe
nézve,
gratulálok a megbízatáshoz – mondta
és közben özönlöttek az emberek.
Felettünk a hetedik ezred helikopterei
szálltak
lent csendőrök, vállsízjra vetett
fegyverek.
Elhullott állatok
az út porában,
minden rendben van-e
az Úr országában?

Akkor még nem tudtam,
hogya a mennyek országát
erőszakosak ragadják magukhoz.

Mezítláb vártál a teraszon,
kimentem, és a csillagokat
néztem.

Az egyik csillagkép felől
elindult az utolsó idők eltörése.
Mérték szerint fizetünk egymásnak,
És mérték szerint adóznak egymásnak
A dolgok.
Akkor még azt hittem, lehet esélyem,
és megváltozhat az elrendeltetett.
Reményteljes volt mindaz,
Aminek esete fennállt.
Aztán repülőgép szállt el
az üres hold felett.
A Föld, és a Menny is elesett.